

Životopis

Pan Bruno Fischer se narodil 30.8.1947 v Chebu německy mluvícím rodičům. Matka Hermína Fischerová (1905) pocházela z Karlovarska a pracovala jako kuchařka. Otec Otto Fischer (1898) byl chemikem a vyrůstal na Děčínsku. Ke konci druhé světové války měl být totálně nasazený, ale podařilo se mu utéci a do konce války se ukrýval.

Po roce 1945 bydleli Fischerovi v Německém Chloumku. Zde také zažili odsun německého obyvatelstva. I rodině Fischerových byl zabaven jejich majetek (museli opustit svůj domek), ale vzhledem k tomu, že byl otec pana Fischera chemickým odborníkem, kterých zde byl v té době nedostatek, mohli se rozhodnout, zda tehdejší Československo opustit, nebo zda zde mohou zůstat.

Nový domov našla rodina v Chlumu Svaté Máří. Zde se také v roce 1947 malý Bruno narodil.

Jak však postupovalo osidlování pohraničí českými rodinami, bylo pro německy mluvící Fischerovi stále větším problémem sehnat práci. A proto maminka zůstala v domácnosti a otec pana Fischera sice práci měl, ale byl postupně degradován na stále horší pozice.

V roce 1950 se rodina přestěhovala do Habartova. Zde také v roce 1953 začal malý Bruno navštěvovat základní školu. Do školy sice chodily pouze německé děti, výuka však probíhala v češtině. To bylo pro pana Fischera dosti obtížné. Doma tatínek mluvil spisovnou němčinou, ale maminka a většina spolužáků egerlandským nářečím.

Po ukončení základní školy v roce 1962 nastoupil na Střední všeobecnou školu do Sokolova (tzv.dvanáctiletku). V této době byli jeho rodiče již v důchodu, a tak, aby mohl dostudovat, museli se všichni velmi uskromnit. Pro pana Fischera tak byly nedostupné sportovní akce, taneční i školní výlety.

V 60.letech se situace v tehdejším Československu začala postupně uvolňovat a rodinám Němců, kteří zde zůstali, bylo umožněno v rámci tzv. „slučování rodin“ odejít za svými po válce odsunutými příbuznými do Německa. Podmínkou bylo zaplacení poplatku, který činil 10 000Kč za jednu osobu. To ale byla pro rodinu Fischerových nemyslitelně vysoká částka.

V dubnu 1968 narukoval pan Fischer na vojnu. Byl přidělen do Klatov k vrtulníkové letce do funkce „starší účetní účtovatel“. A ačkoliv byl německé národnosti, dostal na starost tajnou spisovnu.

V srpnu 1968 obsadila tehdejší ČSSR vojska Varšavské smlouvy. Do Klatov dorazili ruští vojáci, kteří sloužili v tehdeším NDR. V rámci upevnění normalizace pak zapisoval sebehodnocení velitelů útvaru.

Po návratu do civilu byl opět předvolán na vojenskou správu. Zde mu bylo nabídnuto, aby absolvoval několik seskoků padákem a potom by byl pan Fischer zřejmě vybídnut ke spolupráci s STB. Zachránil ho tenkrát jeho zdravotní stav.

Po vojně nastoupil jako dělník do sokolovských dolů. Nejprve do dolu Medard, později do dolu Družba. Postupně se vypracoval až na funkci vedoucího dopravního provozu.

I přes opakované naléhání pan Fischer nikdy nevstoupil do KSČ.

Sametovou revoluci v roce 1989 zažil na šachtě na Medard a Družba. Vzpomíná, že studenti, kteří tam přicházeli šířit osvětu a myšlenky revoluce, prý tehdy vůbec nebyli do závodu vpuštěni.

V roce 1991 využil pan Fischer svou znalost němčiny a absolvoval průvodcovský kurz. Tomuto se věnuje i po odchodu do důchodu.

Dodnes žije v Karlových Varech a aktivně se zajímá o vše, co je spojeno s historií našeho kraje.
